

Jørgen I. Jensen
THOMSENS DIGTE

... det vigtigste er, at digtene kommer i tiden, og at så mange læser dem, hører dem, man omgås dem uden at tænke på at filosofere over dem, har dem hos sig, kan citere dem, vender tilbage til dem, hører at andre også har læst dem, glæder sig, de bliver en del af ens sprog, som hele tiden revideres, og der kan bestandig sættes ny elektrisk strøm til dem, og man tænker ikke på, at man er forsker, for man vil hellere høre digtene, og forskningen må lige vente et øjeblik, og det er helt sikkert ikke sket på den måde med digte i København, siden Oehlenschläger, og så må man høre dem igen, og man har dem på læben, de er i omløb, og det er ikke en ny kultur, men det er sørme godt på vej til at blive det, og man tænker ikke på sig selv, så meget, eller på digteren, så meget, for man har dem jo hos sig som muligheder, og de åbner og lukker, og rytmerne er der hele tiden, og så dukker digteren op, og han læser dem edderbarkme godt, og så tænker man på Kierkegaard og Grundtvig og H.C. Andersen og Oehlenschläger og så minsandten også på Tove Ditlevsen og gider ikke at taksere digtene mere, for man vil hellere læse og høre dem og er ude over enhver værdi-dom, for enten klinger det, eller klinger det ikke, og hvisogså det ikke klinger, er det jo lige meget, så ikke et ord mere om det, og hvad skal vi overhovedet med universitetet, når vi har de digte, og det er vel nok godt, de er i omløb, og nu kommer de igen, der var lige ét, jeg havde glemt, men nu kan huske igen, og det behøver kun at være enkelte sætninger eller enkelte ord, og så må man jo hen og læse dem igen, eller man må høre dem igen med hele den elektriske strøm, og de andre hører dem også, og digteren siger, de også er skulpturer på en A4-side, og det må man jo også have med, og det er dejligt at bo i København, for de går jo omkring, de digte, og dukker op de mærkeligste tidspunkter, det er faktisk dybt teologisk interessant, men lige nu er der nogle rytmer, der går videre, og så må teologien altså lige vente og ikke straks være så glubsk for ikke at tale om den øvrige forskning, for det bliver jo ved, og det er hverken uendeligt eller afsluttet, men lige midt imellem, og måske begynder København at svæve eller rettere sagt, det gør det rent faktisk nu, København svæver, men det har den gjort i Thomsens digte i lange tider, så det manglede bare andet, og det vil blive ved, men ikke i en trøstesløs uendelighed – tværtom

digtene er jo enheder hele vejen igennem, de kan godt opløses, men man vil helst have dem i deres helhed, og så er det bare med at komme afsted ud af universitetet og hen, hvor de bliver læst, og det bliver ved hele tiden, og det standser hele tiden, så derfor ...